

Sygn. akt IV CNP 30/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 20 listopada 2015 r., sygn. akt IV Ca (...),
w sprawie z powództwa D. M.
przeciwko M. B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 grudnia 2016 r.,

**odrzuca skargę
i oddala wniosek powódki o przyznanie kosztów
postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację pozwanej M. B. od wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 6 lipca 2015 r. uwzględniającego powództwo o zapłatę kwoty 3 309,73 zł i orzekł o kosztach procesu. Pozwana w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu drugiej instancji zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności art. 675 § 1 k.c. i art. 6a ust. 1, art. 6e ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (jedn. tekst: Dz.U. z 2014 r. poz. 150 ze zm.) przez błędną ich wykładnię.

W skardze skarżąca wskazała, że „poniosła szkodę w kwocie 3.309,73 zł wraz z kosztami i odsetkami, a kwota ta jest wartością przedmiotu skargi i spowodowaną przez wydanie zaskarżonego wyroku”. Stwierdziła również, że wzruszenie zaskarżonego wyroku nie było i nie jest możliwe w drodze innych środków prawnych, bowiem skarga kasacyjna nie przysługuje z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia, a także brak podstaw do wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu w zasadzie drugiej instancji, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a jego zmiana lub uchylenie w drodze innych środków prawnych, nie było i nie jest możliwe (art. 424¹ § 1 k.p.c.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie wskazywano, że przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaganie konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest spełnione wtedy, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej wysokość, postać i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub ich surogaty zdolne uwiarygodnić powstanie szkody (por. np. postanowienia Sądu najwyższego z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, z dnia 22 listopada 2005 r. I CNP 19/05, niepubl. oraz z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Wniesiona skarga nie spełnia tego wymagania, gdyż nie określono w niej postaci szkody, czasu jej powstania i związku przyczynowego z wydaniem zaskarżonego wyroku. Skarżąca nie uprawdopodobniła powstania szkody, bowiem szkody swej upatruje w nieuzyskaniu przez siebie satysfakcjonującego rozstrzygnięcia.

W chwili wnoszenia skargi szkoda musi już istnieć co oznacza, że nie wystarczy zagrożenie jej wystąpienia albo przewidywanie, czy nawet pewność co do tego, że rzeczywiście zostanie wyrządzona. Szkoda powstaje dopiero po wykonaniu tytułu wykonawczego. Jak trafnie podniesiono w literaturze stanowisko to odpowiada pogładowi Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, że szkoda powstała w wyniku naruszenia prawa unijnego musi być rzeczywista i pewna (por. wyrok z 17 marca 1976 r., nr 67/75, *lesieur Cotellet et Associés*, LexisNexis nr 1156935). W skardze w ogóle nie uprawdopodobniono szkody we wskazany sposób.

Poza tym wniesiona skarga, pomimo przytoczenia podstawy prawa materialnego, opiera się w istocie wyłącznie na kwestionowaniu dokonanej w sprawie oceny dowodów i ustalonego na tej podstawie stanu faktycznego i z tej przyczyny również jest niedopuszczalna (art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c.).

Z tego względu skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Oddalając wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi Sąd Najwyższy przyjmuje, że nie ma podstaw do przyznania takich kosztów, gdy w odpowiedzi na skargę nie dostrzeżono jej wady prowadzącej do odrzucenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r. III CKN 563/01, niepubl., z dnia 29 marca 2011 r. IV CSK 593/10, niepubl. i z dnia 8 sierpnia 2012 r. II CSK 112/12, niepubl.). Zawarty w odpowiedzi na skargę wniosek o zasądzenie od skarżącego na rzecz powódki kosztów postępowania wywołanego skargą dotyczył wyłącznie wniosku o jej oddalenie.

